

VG 23/8-95

DEBATTEN

går videre

Hvorfor ennå ikke åpenhet?

Det er gått 50 år siden 2. verdenskrig tok slutt. Ved frigjøringsjubileet ble det påstått at frigjøringen medførte økt ytringsfrihet.

Men ett tema skulle det være ro om: det som offisielt ble kalt rettsoppjøret. De som opplevde å ble rammet av rettsoppjøret, har hele tiden vært uenige. Men det er ikke kommet til orde. De har ennå ikke skjont at de bør skjemmes.

De forstår godt at Riksarkivet ikke ville utlevere en

rekke rettssaker til redaktørene av Krigsleksikonet: Det ville medføre store risiko for at de skulle sanne jusprofessor Jon Skeies dom over rettsoppjøret: «Vi har aldri i vår historie hatt en sådan rettsløshet.» De dømte forstår også godt at det er lagt nye 30 års lokk på opplysninger om likvidasjoner og angiverier.

I motsetning til i Danmark er det i Norge aldri blitt tillatt å sette spørsmålsteget ved berettigelsen av likvida-

sjoner. Dessuten: Friga man navnene til de 65 likviderte man offisielt vedkjenner seg, ville det bli spørsmål etter alle de øvrige drepte hvis navn da ikke blir nevnt.

Imens vil Riksarkivet trofast fortsette sin angivervirksomhet til Rikstrygdeverket mot enker etter krigspensjonister, slik at over 50 år gamle mistanker om «unasjonal holdning» fratrar disse enkene trygderettigheter.

Inger Venja,
Skien.

(Tusen tak for Hidskilt)

ii det i VG, Boks 1185 Sentrum, 0107 Oslo